

Men samfundet ligger forfærdede bænd
 på sinnet. Dag hell det erfarit.
 Di more jag sei blott, med denna min hand
 Jag gjorde snart åtina så ritt som ett land
 på pappersmynt nägenstun varit.
 Min färlig till staten var allid så ren,
 Med honom jag broderligt delat,
 Der han gjort för liden, jag aldrig var sen
 Att göra för mycket, — min lön blev dock liden
 För alla de brister jag helat.
 En fördomar fri, jag hvarst yrte fann godt,
 Som förde sin man. Jag probert
 Min egen talang båd i stort och i smitt,
 Men ingenting bättre och wigare gått.
 En det jag sist utpetulerat.
 En barndomen ren observerat jag bar
 En egenhet hos mina fingrar:
 De första sig jemt när i grannskapet war
 Blott något, som präglet och mynstampel bar,
 Man säger: så slagrutan slingrar.
 Jag stände det ofta i lednare år
 Går slagrut-naturen sig wändande.
 Men en gång på gatan hellt frestligt jag går,

„Om siuro med mig, men da ropade man:
 „De bæda ha mistat sin åra.“
 Så trunt! sade jag, hvad är detta för småd,
 Att tala vid Domsfol om åra?
 En Domsfol ju blott har att göra med pad,
 Med stufar, — da stredo de åter: So tad,
 „Wi! skola dig mores nog låra!“
 Och fastän jag länge mig flingrat omring,
 Man fup mig nu riktigt vid bra;
 Omring mina konfunda bänder en ring,
 Man lade af jern, hui! så ryligt belling,
 Att idoga flingrat ej råra!
 „Nu skall han i fängelse strax sig bege,
 Och derifrån kanste ill galgen?“
 Så lidd det ifring mig. Hvad wanda att se,
 Att hura dem ropa, de stufarne:
 „Der föra de af med kanalen!“
 Så! landsmän, sinner, hvad bra är nått?
 Att ständat i bojar Wi fluten?
 Där en gång ut wanda det cirfel jag gått,
 Och fördomen wittit för samningen blott,
 Men graf Wi med lårat begjuten.

(Matt. — Finans-Rådet Skandal sitter halst aflädd på fången. Mörka bilder tyckas genomföras hans själ. I en nische i muren brinner en matt lampa. Rummet möblering är högst torftig, sådan som ett fängelses kan vara. Det med galler försedda fönstret tycks med möda framsläppa en swag stråle, en hälsning från den silfverrika månan till det silfverfattiga men pappersrika Finans-Rådet.)

D Skandal! war detta den lysande lott,
Dig öfets gudinnor bestårde?
Din praktiska stråfwan man anser som brott!
Och fjettrar ditt snille i långsingrens flott. *)
D! misstända menniskowärde!